

פרשת המזן

קודם קריאת פרשת המזן, יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה.

נוסח פרשת המזן - שניים מקרא ואחד תרגום

וידבר יי אל משה לאמר: וידבר יי אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר:

שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו להם וידעתם כי אני יי אלהיכם: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו להם וידעתם כי אני יי אלהיכם: שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשיא תיכלון בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:

ויהי בערב ותעל השליו ותכס את המחנה ובבקר היתה שוכבת על הארץ: ותעל שוכבת הטהו ותכס את המחנה ובבקר היתה שוכבת הטהו ותכס את המחנה: והנה ברמישא וסליקת סליו ונפת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא:

ותעל שוכבת הטהו והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ: ותעל שוכבת הטהו והנה על פני המדבר דק מחספס דק כפפר על הארץ: וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק פגיר פגלידא על ארעא:

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלהם אשר נתן יי לכם לאכלה: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלהם אשר נתן יי לכם לאכלה: וחוזו בני ישראל ויאמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל:

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנן נפשתיכון גבר לדי במשפניה תסבון.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ועבדו בין בני ישראל וילקטו דאסגי ודאזער.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וכלו בצמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: ואמר יי למשה הא אנא מחית לכון לחמא מן שמשיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנו היתכון באורייתא אם לא:

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: והיה ביומא שתיתאה ויתקנון ית דינתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום:

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמישא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארעא דמצרים.

ובקרו וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובקרו וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי פד שמיע [קדמוהי] ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא:

ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם על יי: ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם על יי: ואמר משה בדינון יי לכון ברמישא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעו קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהון על מימרא דיי:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל פנשתא דבני ישראל קרבו קדם יי ארי שמיעו קדמוהי ית תרעמותכון:

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: והנה פד מליל אהרון עם כל פנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא:

